

הוכח תוכח את עמיתך: When to Speak Out?

1.	Leviticus 19:17 You shall not hate your sibling in your heart. Reprove your kin and incur no guilt on their account.	ויקרא יט:יז לא-תשנא את-אחיד בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא.
2.	B. Talmud Arakhin 17b: How do we know that a person who sees their friend doing something distasteful is obligated to rebuke them? As it says “Reprove your kin.” If you rebuke him and he does not accept it, how do we know that you should rebuke him again? Because it repeats the word “rebuke.” Can you rebuke a person until they are shamed? [No] because it says “incur no guilt on their account.” Rabbi Tarfon says, I would be surprised if there was a person in this generation who could accept rebuke... Said Rabbi Elazar b. Azariah: I would be surprised if there was a person in this generation who knew how to rebuke... To what point should a person rebuke? Rav said: Until they hit you, and Shmuel said, until they curse you, and Rabbi Yohanan says until they get angry	תלמוד בבלי מסכת ערכין טז: מנין לרואה בחבירו דבר מגונה שחייב להוכיחו? שנאמר: (ויקרא י"ט) הוכח תוכיח, הוכיחו ולא קבל מנין שיחזור ויוכיחו? תלמוד לומר: תוכיח, מכל מקום; יכול אפי' משתנים פניו? ת"ל: לא תשא עליו חטא. תניא, א"ר טרפון: תמה אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה... אמר רבי אלעזר בן עזריה: תמיהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח... עד היכן תוכחה? רב אמר: עד הכאה, ושמואל אמר: עד קללה, ורבי יוחנן אמר: עד נזיפה.
3.	B. Talmud Shabbat 119b: R. Hanina said: Jerusalem was destroyed only because its inhabitants did not reprove one another, as is said, “Her princes have become like harts that find no pasture” (Lamentations 1:6). Like harts, each of whose head is beside the tail of the one before it, so did Israel of that generation keep their faces looking toward the ground and not reprove one another.	תלמוד בבלי מסכת שבת קיט: אמר רב עמרם בריה דרבי שמעון בר אבא אמר רבי שמעון בר אבא אמר רבי חנינא: לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה, שנאמר (איכה א:ו) היו שריה כאילים לא מצאו מרעה. מה איל זה ראשו של זה בצד זנבו של זה - אף ישראל שבאותו הדור, כבשו פניהם בקרקע ולא הוכיחו זה את זה.
4.	B. Talmud Shabbat 54b: Whoever has the ability to protest against the members of his household (when they are doing something wrong) but does not protest, is punished for the transgressions of the members of his household. (One who can protest) against the people of the town (but does not do so) is punished for the transgressions of the people of his town. (One who can protest) against the entire world (but does not) is punished for the transgressions of the entire world.	תלמוד בבלי שבת נד: כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו באנשי עירו נתפס על אנשי עירו בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו

Questions for Discussion:

- How do the clauses from the Leviticus relate to one another? Why are they in the same verse?
- What are the limits on when to rebuke and when not to? Do these rabbinic guidelines seem reasonable?
- How does one know if they have the ability to properly rebuke? Should that impact the decision whether to make such an attempt?
- Do we have a responsibility to use our influence to advocate for social change?